

پوست پسته؛ ثروتی که به آتش کشیده می شود

هر سال در کرمان دپوی هزاران تن پوست پسته و آتش زدن آن یکی از مهم ترین مشکلات زیست محیطی این استان است. در حالی که طبق تحقیقات پژوهشگران، این محصول باغ های پسته می تواند با تبدیل به کربن خالص، ۱۰ درصد از نیاز صنایع داخلی به این ماده را کاهش دهد.

رئیس اتاق بازرگانی رفسنجان در این باره به مهر اظهار کرد: استفاده از پوست پسته و مزیت های اقتصادی آن از چشم کشاورزان دور مانده و در صورت توجه بیشتر به این محصول جانبی می توان بر سوددهی پسته افزود. چرا که از ۱۲ کیلو گرم پوست پسته یک کیلو کربن تولید می شود. محمد علی میرزاییان افزود: برخی کشورها، تولید کربن خالص را به عنوان یکی از صنایع های پر درآمد خود در نظر گرفته اند و حتی کربن را از پوست بادام و هسته خرما و نارگیل تولید می کنند و با توجه به حجم بالای تولید پسته در رفسنجان و استان کرمان می توان از این قابلیت استفاده کرد و ایران را به تولید کننده کربن خالص با استفاده از محصولات جانبی کشاورزی تبدیل کرد. وی گفت: متأسفانه این محصول در بیشتر باغ های کشور به ضایعات تبدیل می شود و سرنوشتی جز معدوم شدن ندارد، اما می توان آنها را به کربن خالص تبدیل و از این راه صرفه جویی ارزی قابل توجهی را نیز برای کشور ایجاد کرد. محمد صلاحی، کارشناس اقتصادی کشاورزی نیز اظهار کرد: سرمایه گذاری در بخش های بالادستی و پایین دستی کشاورزی ضروری است که در استان هایی مانند

کرمان نیز احساس می شود. وی افزود: نبود کارخانه های بالا دستی در صنعت کشاورزی استان کرمان موجب شده در برخی مناطق یک محصول به صورت قابل توجهی هدر رود یا باقیمانده

آن با نرخ بسیار اندک فروخته شود که نمونه آن در جنوب کرمان بخوبی قابل لمس است، اما در زمینه محصولاتی مانند پسته و خرما می توان زنجیره ای از تولید در کرمان ایجاد کرد. وی گفت: خرما می تواند دارای پتانسیل های بالای صادراتی و تولید است، اما در واقع چشم به روی این پتانسیل ها بسته شده است؛ نمونه آن ایجاد کارخانه تولید کربن از پوست پسته در رفسنجان است که ضمن سوددهی برای سرمایه گذاران، بخش قابل توجهی از نیاز کشور به کربن خالص را که سوخت کاتالیزور کوره های صنعتی محسوب می شود، تامین می کند.

